

[Dorte Bennedsen]

modstrid med det, ministeren sagde, første gang han var på talerstolen. Det, jeg bad om at høre fra ministerens mund, var præcis det, fru Birthe Rønn Hornbech sagde senere, og som han nu har tilsluttet sig, og det glæder jeg mig over.

Ministeren sagde, at fremgangsmåden har været den rigtige. Dertil skal jeg blot sige: Ja, men det tog altså over 1½ år, inden vi fik redøgørelsen.

Repatriering er i givet fald socialministerens bord. Ja, det er jeg godt klar over, men det, jeg spurgte om, var, om regeringen agter at leve op til det folketingsflertal, der har bedt om at få en repatrieringsordning.

Spørgsmålet om midlertidigt asyl skal jeg ikke kommentere nærmere.

Hvad angår sagsbehandlingen, er 8-9 måneder en meget ambitiøs målsætning, siger ministeren. Ja, det kan man diskutere. Det er, så vidt jeg kan vurdere, ene og alene et spørgsmål om at tilføre nogle flere ressourcer, og som jeg har prøvet at forklare ministeren, vil han faktisk kunne spare 100 mio. kr. bare ved at gennemføre de ni måneder. Så der er lidt ressourcer at tage af.

Nu udløb min taletid. Er det kun 3 minutter i anden omgang? Det beklager jeg. Så må jeg stoppe her.

Justitsministeren (Engell):

Ja, fru Dorte Bennedsen spurgte mig – og det var hr. Niels Helveg Petersen også inde på tidlige – om argumenterne for 7-års-reglen. Det vil jeg selvfølgelig gerne uddybe nærmere under det videre arbejde, men et af de forhold, der i den forbindelse er væsentligt for os, er, at man ved at kræve, at den, der bor her i landet, skal opholde sig i Danmark i mindst 7 år, alt andet lige øger muligheden for, at den, der er her i landet, er så forankret i det danske samfund, at han eller hun kan modtage sin ægtefælle eller sine forældre på en sådan måde, at deres tilpasning til det danske samfund og forståelsen for de danske normer bliver lettet.

Det er den ene del af det, men som det også fremgår af forslaget bemærkninger, kan reglen herudover bidrage til at modvirke de profomaægteskaber, hvor en udlænding indgår ægteskab med en person, der bor her i landet, med det formål at opnå en opholdstilladelse i Danmark og senere – efter at have ladet sig

skille – indgår ægteskab med en person fra hjemlandet for på den måde at kunne skaffe også den person opholdstilladelse i Danmark. Det er altså motiver, der har spillet en væsentlig rolle for os i forbindelse med udformningen af forslaget.

Spørgsmålet om repatriering er jeg sikker på at socialministeren vil være indstillet på at drøfte under de forhandlinger, vi nu skal have i det videre forløb.

Når jeg siger, at 8-9 måneder er ambitiøst, er det, fordi der med forslaget er tale om en væsentlig ressourcetilførsel. Der er tale om en målsætning, som vi vil bestræbe os på at leve op til, alt hvad vi kan, og vi vil også prøve at bygge en kvalitetskontrol op – hvis jeg må bruge det udtryk – eller løbende tage temperaturen på systemet for at se, hvordan det går, og om målsætningen også i virkelighedens verden kan opfyldes.

Men vi taler jo om et område, hvor for det første antallet af sager kan svinge meget, og hvor sagernes kompleksitet kan være forskellig. Det er kort sagt ikke sådan, at man på udlændingeområdet kan indrette alt efter en snor, og jeg vil nødig komme i den situation – og her taler vi jo altså også om et system, der skal styrkes og bygges op over en periode – at jeg i løbet af et antal måneder, efter at vi forhåbentlig har fået vedtaget loven, og efter at der er sket en sådan ressourcetilførsel, alligevel vil kunne høre om sager, hvor det har vist sig, at det tog længere tid. Det er derfor, jeg siger, det er ambitiøst, men jeg mener også, det er realistisk; ellers ville vi ikke have foreslået det.

Hvad angår det sidste, forligsmulighederne, har jeg også noteret mig de gode muligheder, der er. Jeg hæftede mig netop i mine indledende betragtninger ved alle de områder, hvor der jo var i hvert fald en principiel enighed og også i en række af enkeltforslagene en mere detaljeret enighed. Det tager jeg også som et godt udgangspunkt for de kommende drøftelser. Mine første bemærkninger mener jeg ikke er i modstrid hermed; jeg advarede bare imod, at man begyndte at diskutere, hvordan vi alle sammen bør forholde os efterfølgende til en aftale, som vi altså endnu ikke har indgået, men som jeg håber på vi når frem til i løbet af de kommende måneder. Jeg vil gerne have bjørnen skudt, før end jeg sælger skindet.